

ЗА ЧИСТУ УКРАЇНУ!

04/12/2004

СУБОТА

ВИПУСК №17

ЧОГО МИ ХОЧЕМО

Верховний Суд України визнав, що під час проведення другого туру виборів президента було допущено масштабні фальсифікації. Відбудеться переголосування. Віктор Ющенко та коаліція "Сила народу" стоять за крок до перемоги. Головне не випустити цієї примхливої птахи у кулуарних переговорах з режимом.

Але припустимо на мить, що наші мрії збулися. Нова влада перемогла. Режим відступає. Чого ми хочемо від нові влади?

Звичайно, кожен з нас має свою відповідь на це питання.

Підсумуємо наші спільні надії. Отже, ми хочемо:

1. Свободи. Свободи слова, зборів, волевиявлення. Чесності, відкритості, прозорості всього того, що відбувається у державі, області, місті і селі. Не просто врахування думки народу на ту чи іншу проблему, а реалізації його волі. Права вирішувати самим, а не споглядати, як хтось вирішує за нас. Права все бачити, все розуміти, до всього долучатися. Жодних бар'єрів між владою і народом! Жодної стіни! Жодної брехні! Тільки правди. Правди про минуле, правди про сьогодення. Правди про майбутнє.

2. Свободи. Свободи працювати. Свободи присвоювати собі зароблене, права не бути обдуреним, обкраденим. Права не боятися нікого і нічого.

3. Справедливості. Народу повинно бути повернуто все те, що у нього "легітимно"

відібрали шляхом нечесної, непрозорої приватизації. Багатства, створені працею наших батьків і дідів, повинні належати народу, і працювати на спільне благо. Якщо народ вирішить передати до приватних рук свою власність, цей процес повинен бути прозорим, чесним, і спрямованим на благо народу, а не мафіозних груп. Наші батьки і діди повинні мати забезпечену старість, як люди праці. Ми маємо знати, що вже ніхто і ніщо не забере у нас того, що залежить нам.

4. Справедливості. Бандити такі повинні сидіти в тюрмах. Ті, хто винні у порушеннях прав людини і народу, мають відповісти. Не через наше прагнення до помсти, але як застереження для тих, хто завтра захоче найняти бандитів для "роботи" на виборах або красти шмат народного добра.

5. Майбутнього. Ми хочемо від нашої нової влади такого майбутнього, яке б нам не було соромно залишити для наших дітей. Ми хочемо жити у мирній, справедливій, освіченій, багатій державі. Ми хочемо жити і працювати у своєму краї, говорити рідною мовою – українською, російською, кримськотатарською чи іншою.

6. Майбутнього. Ми хочемо чистого майбутнього. Соснових лісів з многоголоссям птахів, повноводних рік, високих гір. Екологія повинна стати не гаслом мільйонерів для перемоги на виборах, а принципом щоденного життя. Наші діти мають право вживати чисті продукти, пити чисту воду, дихати чистим повітрям. Наш чистий край повинен бути взірцем для сусідніх країн. Зберегти природні багатства, зберегти генофонд.

7. Віри. Ми хочемо вірити владі, хочемо, щоб влада вірила у народ. Довіра має стати основою суспільного і державного життя.

Ми хочемо, ми вимагаємо, щоб ці наші мрії стали реальністю. Це в наших руках, у нашій владі. І це не казка, це реальність, якої ми можемо досягнути самі. Всі.

Разом.

НОВИНИ

Союзники режиму прагнуть реформи

Сьогоднішнє засідання Верховної Ради України ще раз продемонструвало, що режим не здається без бою. Головною вимогою кучмістів, які знову намагаються консолідуватися і використати розбіжності всередині опозиції, залишається проведення так званої конституційної реформи.

Цей крок не вдався Кучмі до президентських виборів, але зараз він через своїх сателітів у парламенті намагається шантажувати Віктора Ющенка тим, що знову не дасть провести чесні вибори. Питання стоїть про одночасне голосування змін до Конституції, які можуть відібрати у народного президента необхідні повноваження разом зі змінами до Закону про вибори Президента України.

Янукович має намір брати участь у переголосуванні другого туру президентських виборів

Про це повідомляє телекомпанія НТВ з посиланням на агентство ІТАР-ТАСС.

"Хоча рішення Верховного Суду було ухвалене під великим політичним тиском, мені не залишається нічого іншого, як йти на вибори і перемогати", - процитувала В.Януковича його прес-секретар Ганна Герман.

Згідно з вердиктом Верховного Суду України переголосування другого туру виборів Президента України пройде 26 грудня.

Соратник Суркіса й Медведчука здійснив самогубство

У п'ятницю в Києві близько 9.00 у власному кабінеті в офісі, що розташований на вул.Борщагівській, було знайдено мертвим голову правління "Укркредитбанку" Юрія Ляха.

Як повідомило УНІАН поінформоване джерело, покійний перерізав собі артерії на ший канцелярським ножом для паперу.

Поруч з ним було знайдено записку, в якій він просив вибачення перед своїми близькими і пояснював свій вчинок тим, що він був змушений так вчинити, через проблеми, що виникли.

Зараз розслідування цієї справи передано до прокуратури.

НОВИНИ

За даними "Інтерфакс-Україна", Лях помер у банку в п'ятницю.

Юрій Лях, 1965 р. народження, очолював Український кредитний банк із 1992 року. Український кредитний банк зареєстрований в 1992 році, входить до числа середніх банків.

Лях був соратником Суркіса і Медведчука. Разом з братами Суркісами, Медведчуком, Богданом Губським, экс-мером Києва Згурським і підприємцем Карпенком утворювали так звану "київську сімку".

Генсек Совета Европы приветствовал решение Верховного Суда

Генеральний Секретарь Совета Европы Терри Девис приветствовал решение Верховного Суда Украины. "Я приветствую решение Верховного суда Украины, которое определяет путь для решения нынешней ситуации в стране", — сказал Девис.

"Я очень поддерживаю настоящие суда на необходимости подтверждения волеизъявления украинских избирателей. Я призываю все стороны процесса сделать все необходимые действия для воплощения этого решения в жизнь", — также добавил генсек Совета Европы.

„З'їзд рад" у Харкові оголошено відкритим

За даними оргкомітету, на з'їзді присутні 1182 делегати з 15 областей, а також із Севастополя і Києва. Всього на з'їзді 1182 делегата, понад 500 — з Донецької і Луганської областей. (Оперний театр, де проходить з'їзд, розрахований на 1500 місць). 3 грудня депутати місцевих рад Києва вирішили не брати участі у з'їзді рад в Харкові. Таке рішення було ухвалено вчора одноголосно 452 депутатами місцевих Рад на зборах, що відбулися в столиці. Київський міський голова, голова Асоціації міст і громад України Олександр Омельченко заявив: "Ми відреагували на цей заклик чергового сепаратизму. Ми прийняли рішення не брати участі, бо в Києві — в місті-герої — є своя народно-державницька позиція".

Роботу з'їзду висвітлюють понад 200 журналістів з 20 країн світу.

Після Гімну України делегати, стоячи, скандували "Янукович!".

Водночас, під Оперним театром вже зібралися близько 15-20 тисяч представників опозиції, що протестують проти проведення цього з'їзду.

Жерар Депардьє заявляє, що з нетерпінням чекає на перемогу Ющенка

Відомий французький актор Жерар Депардьє виступив на підтримку української опозиції. "Я з Україною, з опозиційними силами, котрі борються за свою свободу і незалежність", — заявив він в прямому ефірі "5-го каналу". "Я буду з нетерпінням очікувати остаточної перемоги прихильників Віктора Ющенка", — додав актор, повідомляє прес-служба Центрального штабу В. Ющенка.

ТЕКСТ ПОСТАНОВИ ВЕРХОВНОГО СУДУ

Заслухавши пояснення сторін, які беруть участь у справі й, дослідивши інші докази, суд вважає, що скарга підлягає частковому задоволенню на наступних підставах.

21 листопада 2004 року проведене повторне голосування виборів президента. ЦВК 24 листопада склала протокол про результати повторного голосування й ухвалила постанову 1264 про результати виборів президента 21 листопада й обрання президентом України й 1265 про оприлюднення результатів виборів президента.

При встановленні результатів повторного голосування в день виборів ЦВК на своєму засіданні колегіальним складом не досліджувала протоколи територіальних виборчих комісій про підсумки голосування в межах відповідних територіальних виборчих округів, не перевіряла їхню автентичність, правильність і повноту складання, і інші документи, зазначені в частині 6 ст. 83 закону про вибори президента.

До встановлення результатів повторного голосування в день виборів ЦВК не розглянула заяви й скарги про порушення тервиборчками порядку встановлення підсумків голосування в межах територіальних виборчих округів і рішення, прийняті тервиборчками за результатами їхнього розгляду.

На час встановлення ЦВК результатів повторного голосування виборів президента в судах не було закінчено розгляд поданих скарг на бездіяльність, дії й рішення тервиборчків, вчинені при встановленні підсумків голосування в межах територіальних виборчих округів, і строк розгляду цих скарг не закінчився.

За таких обставин дії й рішення ЦВК суперечать вимогам ст. 2, 10, 11, 12, 16, 17 закону про ЦВК, ст. 25, 28, 83, 84, 76, 93, 94, 96 закону про вибори президента і є неправомірними. У зв'язку з цим прийняте ЦВК рішення підлягає скасуванню.

Судом також установлено, що при проведенні повторного голосування були допущені порушення закону України про вибори президента України.

Складання й уточнення списків виборців проводилося з порушенням вимог ст. 34, допускалося включення в списки того самого громадянина кілька разів, осіб, які не мали права голосу, виготовлення, облік, видача й використання відкріпних посвідчень проходило з порушенням вимог ст. 33 без здійснення належного контролю ЦВК.

Передвиборча агітація з використанням засобів масової інформації проводилася без дотримання принципу рівних умов і всупереч порядку, установленому цим законом.

Не дотримувалися вимоги відносно заборони участі в передвиборній агітації органів виконавчої влади й місцевого самоврядування, їх посадових і службових

осіб. Мало місце їхнє незаконне втручання у виборчий процес, порушувалися вимоги ст. 23, 24, 85 відносно складу виборчої комісії.

Порушувалися вимоги ст. 68, 69, 70 щодо участі у виборчому процесі офіційних спостерігачів. Порушувалися вимоги ст. 77 при здійсненні голосування за межами приміщень для голосування.

Протоколи дільничних виборчих комісій складені за підсумками підрахунку голосів без дотримання вимог ст. 79. Транспортування документів до тервиборчків здійснювалося з порушенням ст. 81.

Наведені обставини дають підстави для висновку, що порушення принципів виборчого права, передбаченого 38, 71, 103 Конституції України, і засад виборчого процесу, визначених частиною 2 ст. 11 закону про вибори президента, викликають можливість достеменно встановити результати реального волевиявлення виборців у єдиному загальнодержавному виборчому окрузі.

Визначаючи спосіб відновлення порушених прав і законних інтересів суб'єктів виборчого процесу, суд виходить із того, що відповідно до ст. 98 закону про вибори президента суб'єкт розгляду скарги встановив, що рішення, дія або бездіяльність суб'єкта оскарження не відповідає законодавству про вибори президента, задовольняє скаргу, скасовує рішення повністю або частково, визнає дію або бездіяльність неправомірними, зобов'язує суб'єкт оскарження задовольнити вимоги заявника або іншим шляхом відновити порушені права, законні інтереси суб'єкта виборчого процесу.

Запропонований заявником спосіб захисту порушених прав шляхом визнання обраним президентом України кандидата, що за підсумками голосування 31 жовтня 2004 набрав найбільшу кількість голосів виборців, не може бути застосовано, оскільки, відповідно до закону про вибори президента, обраним у день виборів є той кандидат, що одержав на виборах більше половини голосів виборців. Але жоден з кандидатів не набрав такої кількості голосів.

З огляду на неможливість установити результати реального волевиявлення виборців у єдиному загальнодержавному виборчому окрузі шляхом установлення підсумків повторного голосування, і з огляду на те, що проведене 21 листопада повторне голосування не змінило статус кандидатів, Суд вважає за необхідне відновити права суб'єкта виборчого процесу шляхом проведення повторного голосування, за правилами, визначеними законом про вибори президента.

На адресу Верховної Ради, президента й генерального прокурора прийняте окреме звернення про порушення, які були з'ясовані й установлені в ході розгляду даної справи.

КОМУНІСТИ - ЛІВА РУКА КУЧМИ

Кілька слів про зомбі.

“...эти апельсинки не простые, - они наколотые. Одну съел, и рука уже тянется к другой...” (Людмила Янукович).

Нетрадиційні партнери

Революційний народ має можливість спостерігати зворушливе і повчальне єднання – **ліва порятунку режиму в одну колону стають олігархічно-кримінальний капітал, шовіністично-реваншистські сили (“РДУ”), реакційне чорносотенне духовництво, сепаратисти з “ПіСУАРу” і останні за рахунком, але не за значенням “комуністи” з КПУ і ПСПУ.**

Як можлива така протиприродна злука? Чому невідомі борці проти капіталу стали оборонцями корумпованої монополістичної буржуазії? Як патентовані атеїсти і інтернаціоналісти виступають одним фронтом з церковниками та фашизоїдними елементами? І як “захисники народу” опинилися по той бік від мас?

Ленін викривав

Відповідь ми знаходимо у В. Леніна. Він вказував, що **під час революції всі класові сили виступають відкрито.** Під час революції класи отримують справжнє політичне хрещення. “Ці класи вийдуть з революції з певною політичною фізіономією, показавши себе не в програмах і тактичних гаслах своїх ідеологів, але й у відкритій політичній дії мас” (“Дві тактики...”)

За Ленінін виходить так, що КПУ відкрито демонструє свою справжню класову ідентичність, наскрізь буржуазну і корумповану. Демонструє політичну фізіономію – штрейк-брейхерів і бретшнейдерів, відвертої контри.

Комуністи довго імітували лівизну, але настав вирішальний момент і виявилось, що максимум, чим вони є – лівою рукою Кучми.

Інші “крайньо ліві” – ПСПУ. Товаришка Вітренко – давній політичний труп. Так би їй і голосувати на узбіччях політичних магістралей, марно очікуючи щастя, - але цього року режим провів з нею операцію оживлення шляхом фінансових ін’єкцій і знову випустив на політичну сцену.

Інформація для роздумів. В релігії вуду оживлений мрець, повністю послухний волі господаря, називається “зомбі”...

Нам пішут

Комуніст Саламатін розсилає спам. 3 грудня на скриньку “Чистої України” надійш-

ло його послання під загадковою назвою “Українські білобратчики і оранжисти – мутанти з однієї пробірки?”. Головні тези цього епістолярію такі.

1) помаранчева революція нагадує депутатів діяльність “Білого Братства” (!), яке “захоплювало Київ і Софію Київську”.

2) Тоді, “після довгих вагань влада застосувала силу”. В результаті “керівники секти були віддані під суд”.

3) “Згідно конфіденційного повідомлення джерела, близького до одного з кандидатів у Президенти, при організації помаранчевої революції були використані вдосконалені методи Білого Братства”.

4) Процесом керує “американський зять, лідер буржуазної “опозиції” до такої ж буржуазної влади Віктор Ющенко зі своїм заступником соціалістичним Олександром Морозом”.

5) “історія путчу “білобратчиків” повторюється у 2004 році”.

6) Останні абзаци містять особливо високу концентрацію перлів, тому приводимо їх повністю. “Тому по всій східній Україні поширюється, як у 1941 році, патріотичний заклик: “Вставай страна огромная, вставай на смертный бой, с нацистской силой темною, с оранжевой чумой!”

Вірю в те, що прийде час, коли натхненники і виконавці помаранчевої революції в Україні отримають по заслугах, як і їх попередники “білобратчики”. Підписано “Юрій Соломатін, народний депутат України”.

Оборонець кончазаспівського Рейхстагу

Дозволимо собі невеличкі коментарі.

Звертаємо увагу Саламатіну – коли щось здається – народ рекомендує перехреститися. Якщо всенародна мобілізація, мітинги у мільйон учасників нагадують депутатів секту, тоді одне з двох, - або у нього проблеми з совістю, або з нервами. Вживати заходів треба в обох випадках.

Недвозначна пропозиція владі застосувати силу проти народу - теж дуже показова для професійного борця за народне щастя. Застосувати силу, віддати під суд... – садистські у вас фантазії таваріщ Саламатін. “Только массовые расстрелы могут спасти Родину?”

Хтось з оточення якогось кандидата розповів депутату страшну таємницю – Ющенко вивів людей на Майдан проти їх

волі, застосувавши таємничі засоби психологічного впливу. Виявляється - ми тут не тому, що захищаємо свої права і елементарні принципи демократії, а тому, що нас загипнотизували. ОБ’їли ми “наколотих апельсинів”, коротше. В штабах яких саме бандидатів у президенти таким чином розуміють причини народної революції, здогадатися не важко. (Цікаво, може революціонери 1917 також були зазомбовані якимось далай-ламою?)

Катон Старший при найменшій можливості переконував римлян, що Карфаген слід зруйнувати. Наш початкуючий спамер двох речень не скаже, не згадавши “американського зятя”. Які проблеми, Юрку? Що за ксенофобія? Якщо у дружини Президента рідна мова – українська – це вже катастрофа?

Для комуністів нібито немає різниці між “Силою народу” і владою, між Ющенком і Януковичем, але бомбардують вони чомусь виключно першого, а другого підтримують голосуванням. Зауважень до походження, освіти і культурного рівня мадам Янукович у Саламатіна нема? Тут все нормально? Ідеальна перша леді, гордість нації.

По усій Східній Україні чиновники Кучми взяли до підготовки розколу. Посадовці виголошують промови про від’єднання. Але яке відношення мають ці злодії на державній службі до народних мас? Знову Саламатіну щось ввижається. Сьогодні народ пікетує сепаратистське збіговисько у Северодонецьку. Народ не бажає у ПіСУАР. А комуністу здається, що народ - це ті хлопці в костюмах по 3 тисячі баксів, які вирішили роздерибанити державу. І співають вони не “Вставай страна огромная...”, а більш відповідне моменту “Поворую, перестану, все равно богатым стану” або “Владимирский централ, ветер северный...”.

Нам відносно вас, Саламатін, ВСЕ ЗРОЗУМІЛО. Комуністи залишаються останніми захисниками режиму. Оборонятимуть так би мовити, кончазаспівський Рейхстаг до кінця. А чого дивуватися? – ліва рука Кучми!

Ігор Хомик

(Кожен, хто забажає висловити депутатів Саламатіну свої думки з приводу його творчості – пишіть на адресу solomat@rada.gov.ua)

Завоювання революції

Власне, революція ще не закінчилася. Вона пригасла, поступилася правом на першозначущість подіям у Верховному Суді, Верховній Раді, нарадам у штабах, перешіптуванням у кулуарах, але її полум’я може спалахнути з першим поривом вітру.

Власне, це і є основним завоюванням революції.

Хто побував під час цих виборів у південних чи східних областях, мабуть, зауважив приречену апатичність, інфантильність, пасивність місцевого населення. На загальну думку, перераховані ознаки були характерними рисами середньостатистичного “середньоукраїнського” українця. Українця-східняка, українця-західняка, українця-кизянина. Це було вчора. Сьогодні середньостатистичний українець твердо знає – якщо влада знехтує його волю, він вийде на вулицю, і таких як він будуть мільйони.

Хто у справах чи просто так подорожував коли-небудь Україною, мав би зауважити підозріле чи вороже ставлення залежно від території до російської чи української мови, до діалектів, до символіки. Сьогодні у центрі Києва нікого не дратує червоно-чорний бандерівський прапор, донецькі на своїх мітингах розмахують синьо-жовтими знаменами, нікому не ріжуть вухо слова “українська нація”.

При владі і/або при грошах, швидше за все, залишаться ті ж самі люди. Але ці люди вже будуть збагачені неоціненним досвідом страху перед силою народних мас, що одноставно висловлюють свій протест. Народні маси, у свою чергу, збагатилися революційним досвідом, узагальнили його та систематизували, і завжди готові застосувати в майбутньому.

Важко уявити схвальне ставлення захід-

них держав до ідеї вступу в ЄС країни, президент якої – бандит у прямому значенні цього слова. Як наслідок – Захід з нами спілкувався б, як і з Білорусією – через Росію. Тобто, ми б сиділи у такому собі біотуалеті, причому у тій його частині, що сполучена з навколишнім світом невеликим круглим отвором. Отже, ще одне завоювання революції – Україна як держава уникнула ізоляції та політичної залежності від Росії.

Час йде. Все змінюється, рухається, хай навіть по колу. Невідомо, як себе поведе в майбутньому наша нова влада, ми сьогодні не знаємо навіть, чи прийдуть остаточно наші опозиційні лідери до влади. Цього ми ще не знаємо.

Знаємо лише одне. Гріх коритися злу. Гріх боятися. Гріх принижуватися. Гріх мовчазно спостерігати за тим, як чиниться несправедливість. Тим більше, коли достатньо зробити один крок, зважитися на одну лише дію.

І найголовніше – не забути про це, коли ми повернемося до повсякденного життя.

ГРУЗИНСЬКІ УРОКИ ІСТОРІЇ

Ще місяць тому нас лякали “грузинським варіантом”, Кучма заявляв, що не допустить, щоб в Україні події розвивались за грузинським сценарієм. Сьогодні грузинська “революція троянд” здається найкращим виходом з ситуації, в якій опинилась Україна. Думаю ніхто не образиться, якщо Кучма, замість того, щоб лежати на одних нарах з Януковичем, емігрує з України і замешкає, наприклад, в Магадані. Однак, наш президент, як свого часу і Шеварнадзе, поки-що не розуміє, що йому потрібно піти. Не розуміє він також, що зовсім скоро, просто усунуться від влади буде замало, йому потрібно буде втікати з країни, де він став головним ворогом народу. Ми ж, як і грузини свого часу, вийшли на вулиці і хочемо мирним шляхом змінити владу. Сьогодні варто нагадати, як грузини здійснювали свою „революцію троянд”.

“Владна еліта Грузії, намагаючись матеріально забезпечити тільки себе або свій клан, не платячи податків, ухиляючись від служби в армії, співпрацюючи з криміналом, готова на будь-які зловживання, заради збереження влади, фактично кинула свій народ. Ця пострадянська еліта, яка складалася в основному зі старіючих колишніх “комсомольських вождів”, втративши авторитет як вдома, так і за кордоном, виявилась нездатною вивести країну з все послаблюючої кризи. Можна сказати, що сфальсифікувавши парламентські вибори, еліта покарала себе сам: розгніваний народ не витерпів брехні і відправив фальсифікаторів у політичне небуття”, писав грузинський політолог.

20 листопада 2003 року ЦВК Грузії оголосила офіційні результати парламентських виборів. За їхніми даними перемогу одержав пропрезидентський блок „За нову Грузію”. Грузинська опозиція відмовилась визнати офіційні результати виборів. Лідер опозиції — Михайло Саакашвілі заявив про початок мобілізації населення для захисту демократії. Про те, що вибори в Грузії сфальсифіковані заявила міжнародна спільнота.

21 листопада в напрямку Тбілісі вирушили десятки автобусів і сотні легкових автомобілів з регіонів, для проведення мирної акції протесту. Михайло Саакашвілі заявив в прямому ефірі грузинського телебачення про те, що в Грузії починається оксамитова революція, мета якої звільнення країни від режиму Шеварнадзе.

22 листопада число учасників опозиційного мітингу досягло 50 тисяч чоловік, тим часом Едуард Шеварнадзе відкрив засідання нового парламенту республіки. Представники опозиції зайняли зал парламенту і призупинили його роботу. Опозиціонери взяли під контроль деякі райони Тбілісі. Шеварнадзе назвав захоплення парламенту антиконституційним переворотом і оголосив про запровадження надзвичайного стану. Опозиція закликала силових міністрів не виконувати злочинні накази. Опозиціонери ввійшли у Держканцелярію

— резиденцію Шеварнадзе в Грузії і зайняли всі дванадцять поверхів. Президентське крісло було розбито і розібрано на сувеніри. Дії об'єднаної опозиції підтримав католикос (глава) грузинської православної церкви і поздоровив народ Грузії з безкровним вирішенням конфлікту.

23 листопада грузинська опозиція взяла під контроль Тбіліську телевежу і охороняє її разом з міліцією. Представники опозиції також повністю контролюють будинок парламенту і аеропорт. В регіонах починають захоплюватися місцеві адміністрації. Командир прикордонних військ Грузії заявив, що не підкоряється наказам Шеварнадзе і його війська не виступлять проти народу. Грузинські дипломати закликають Шеварнадзе піти у відставку. Прихильники опозиції не дозволили вивезти з Адміністрації Президента секретну документацію. Національна Гвардія Мінборони Грузії перейшла на сторону опозиції, частина гвардійців приєдналась до мітингуючих, про свою підтримку опозиції заявив контингент миротворчих військ в Іраку. Міліцейський гарнізон Тбілісі перейшов на сторону опозиції, до них приєдналися внутрішні війська МВС Грузії. Лідери опозиції вимагають від Шеварнадзе піти у відставку, йому дають на це півгодини. Щоб президент пішов з честю до ультиматиму додають ще одну годину. “Я прийняв рішення піти”, заявив экс-президент, “іду додому, буду писати мемуари”.

24 листопада один з лідерів опозиції Ніно Бурджанадзе, оголосила, що у відповідності до грузинської конституції бере на себе керівництво країною на місяць, до нових президентських виборів.

Опозиціонери вимагають піти у відставку силових міністрів уряду Шеварнадзе. Міністри підкоряються волі народу і добровільно пишуть заяви про відставку. Росія, яка до того підтримувала Шеварнадзе, йде на поступки. “Зміна влади в Грузії — це результат системних помилок керівництва країни”, заявив Путін. Грузія готується до нових президентських виборів.

Після революції.

Після “революції троянд” лідером нації і новим президентом став Михайло Саакашвілі. Перші кроки народного президента були такими:

1. Прийнятий закон про “Необґрунтоване майно”, який передбачає конфіскацію майна чиновника, якщо воно придбане незаконно або його походження довести неможливо. Якщо суд визнає корупціонера винуватим — його майно переходить народу, виправдає — майно повертається власнику.

2. Малий і середній бізнес був звільнений від податків на два роки, був знятий податок на малі сільськогосподарські угіддя.

3. Зовнішня політика Грузії спирається на дії в інтересах Грузії, відносини з Росією будуються передусім на економічній основі.

4. Планується скорочення міліції, разом з тим збільшується їх платня, що має унеможливити корупцію серед міліціонерів.

5. З наступного року пенсії в Грузії мають бути подвоєні. Кошти на це надійшли від конфіскації майна мафіозних структур.

6. Сепаратистські настрої були подолані і поступово Грузія об'єднується.

Ситуація в Україні сьогодні, дуже нагадує грузинські події рік тому. Так само влада фальсифікує вибори, люди виходять на масові демонстрації, а режим повністю втрачає довіру народу. З'являються сепаратистські настрої, які підтримує Росія. На бік народу переходить все більше військових і міліції.

Однак, в Грузії було набагато більше проблем. В революційних подіях в Грузії брало участь набагато менше людей ніж в Україні, значно сильнішими були сепаратистські настрої, а окремі регіони, вже давно не контролювалися центральною владою. Росія, яка підтримувала Шеварнадзе мала на території Грузії свої війська. І все ж таки народ переміг, для перемоги їм вистачило трьох тижнів.

Скільки має продовжуватись революція, в Грузії не знали, не знаємо цього зараз і ми. Однак, грузини стояли на вулицях, стільки, скільки було потрібно для того, щоб правда перемогла. Ми також маємо пам'ятати, що бандити так просто не віддадуть владу, вони ніколи не рахувалися з народом і сьогодні вони вважають, що „помаранчева революція” швидко закінчиться і вони зможуть і надалі контролювати країну. Але ми знаємо, що Кучма, Янукович і решта злодіїв від влади більше не будуть диктувати нам свої умови. Ми здобули перші перемоги і маємо йти до кінця, доки бандити не опиняться в тюрмах.

